

PŘÍBĚHY OČISTY. PROROCKÁ LITERATURA JAKO ÚTĚCHA I ZBRAŇ KATOLICKÝCH ODPŮRCŮ HUSITŮ

Pavλίna Cermanová

Studie sleduje prorocké texty, jež se četly v českém prostředí, resp. ve střední Evropě v 15. století v souvislosti s husitskými válkami. Jednalo se mnohdy o jednoznačně reformně artikulované spisy se silným subverzivním potenciálem, které nabádaly k nepokojům a násilí při opravných zásazích v církvi. Přesto však v kontextu husitských událostí tvořily součást argumentace proti husitským reformátorům, a to především vně hranic Českého království. Texty proroctví tak působily *ex post*, tedy jako vysvětlení a legitimizace již proběhnuvších událostí, jež byly na základě proroctví chápány jako součást daného Božího plánu. Studie tuto problematiku sleduje především na základě opisů díla *Vade mecum in tribulatione* Jana Rupescissy a dalších nebiblických profetik. V patnáctém století je možné ve střeoevropském prostoru zaznamenat dvě vlny oživení zájmu o prorockou literaturu a obě jsou přitom do značné míry vázány na husitské události. Nárůst eschatologického napětí v šedesátých letech 15. století je vysvětlitelný také silně pociťovanou tureckou hrozbou.